

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 54. Schisma in Occidente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

gesimo tertio, id est, anno 554. adierunt. Sæculum VI.
A. C. 554.
His adnumerabatur Cyrillus Scythopoli-
tanus, qui S. Sabæ vitæ hanc Historiam
subjunxit. Is ad istud Monasterium mis-
sus est Auctore S. Joanne Silentario, qui
exin triennio exacto adhuc in vivis age-
bat, cum idem Cyrillus Joannis vitam
scriberet, nempe anno 557. tunc ætatis
annos centum & quatuor numerantis. ap. Boll. 13.
Maji. to. 14.
p. 232.
Ecclesia ipsius Memoriam 13. Maji ho-
norat.

§. LIV.

Schisma in Occidente.

In Occidente multæ Ecclesiæ Conci-
lium V. rejiciebant, quod crederent,
damnationem trium Capitulorum Aucto-
ritati Concilii Calcedonensis nocere. La-
tini Linguam Græcam ignorantes, Theo-
dori Mopsuesteni errores nesciebant, &
ob locorum distantiam videre non pote-
rant, quantum scandalum ipsius & Theo-
doreti libri in Oriente crearent, & quan-
tum in iis gloriarentur Nestoriani præ-
sertim in Syria superiore, ubi tam altas
hoc malum radices posuit, ut post tot
Sæculorum lapsum hodieque non exi-
guum Nestorianorum numerum inveni-
re sit. Occidentales timebant, ne Euty-
chianis occasionem præberent Concilium
Calcedonense calumniandi, & Vigili Pa-
pæ inconstantia haud parum Auctoritati

*Pelag. II. ep.
ad Epi. Istr.
c. 6. p. 621.*

B b b 3

ipſius

Sæculum VI. ipsius detrahebat. Tandem ex ista de
A.C. 554. quinto Concilio opinionum diversitate
 ortum est Schisma, quod post annos fer-
 me centum vix extinctum.

Rusticus Diaconus, in quem Vigilus
 Papa triennio ante Concilium Sententiam
Sup. S. 21. tulerat, trium Capitulorum Defensor ob-
 stinatus, etiam adversus Concilium cala-
 mum stringere ausus est. Hinc in The-

Bibl. PP. to. baidem in exilium migrare iussus; in illo
4. pag. 987. otio, ut conjicere licet, scripsit contra
præf. Acephalos Dialogum, quem habemus.

In iis de Collationibus, quibus Constan-
 tinopoli, Alexandria, & Antinoi in The-
 baide interfuerat, mentionem facit. In-
 tegrum ipsius opus non superest, sed ea,
 quæ ad tria Capitula spectabant, suppres-
 sa fuisse creduntur. Cum Rustico non
 nulli alii solum vertere iussi in Thebaidem
 iverunt, quos inter fuit Felix Abbas Guil-
 lanus in Africa; non paucos enim Schis-
 maticos in illa Provincia reperire erat.
 Nihilominus Firmus Numidiæ Primas
 damnationi trium Capitulorum subscri-
 psit, obiitque in itinere maritimo depre-
 hensus, cum in Africam trajiceret. Pri-
 masius Adrumetinus, primo in Monaste-
 rium relegatus, cum postea tribus Ca-
 pitulis renunciasset, Boetio Provinciæ By-
 zacenæ Primati successit, & iterum ab
 ejusdem Provinciæ Schismaticis deposi-
 tus est. Verecundus alius ex Africa

Episco-

Episcopus obfirmato ad Defensionem Sæculum VI.
trium Capitulorum animo Calcedone in A. C. 554.
Asylo S. Euphemix, quo confugerat, diem
clausit. Schisma in Occidente.

Aliqua opera Primasii Adrumetini ad Cassiod. de
nostram usque ætatem pervenerunt, sci- div. lect. c. 9.
licet, Commentarius in Apocalypsin, & Isid. Illustr.
in Epistolas S. Pauli. At desiderantur Li- c. 22.
bri tres de Hæresibus Fortunato inscripti, Sup. XXIV
in quibus Primasius quædam explicabat, g. 62. Vict.
a S. Augustino in ipsius Tractatu de Hæ- Tun. an. 555.
resibus necdum perfecta. Duo Episcopi
Rufinus & Vinus eo omnem conatum ad-
hibuerunt, ut cuncti Episcopi Provinciæ
Proconsularis, paucissimis exceptis, am-
plecterentur Communionem Primasii
Episcopi Carthaginensis, qui in locum
Reparati suffectus fuerat. Episcopi Nu- Id. an. 556.
midix exemplum Provinciæ Proconsula-
ris secuti Carthaginem venerunt anno
15. post Consulatum Basilii, id est, an. 556.
ibique in Synodo collecti Primasii Com-
munionem receperunt. Recusantes fusti- Id. 557.
bus, carcere, exilio mulctati.

Hos inter numeratur Victor Episco-
pus Tunonensis, qui verberibus affectus,
& carceri datus, primo in Monasterium
Mandrense, deinde in Egeam, Maurita-
niæ Insulam, & tertio Alexandriam cum
Theodoro Episcopo Cabarsusiensi relega-
tus est. Advenientes in carcerem Præ-
torianum missi, tum in ergastulum Arcis

Sæculum VI. Diocletiani. Inde producti, cum Collationes in Prætorio per dies quindecim continuos celebrassent, iisdem Monasterium Ordinis Tabennensis in Canopo duodecim milliariis ab Alexandria positum carceris loco datum. Idem hic est Victor Tunonensis, cujus habemus breve Chronicum usque ad annum primum Regni Justinii Junioris. Reparatus Episcopus Carthaginensis depositus in Exilii sui loco Eucaitæ anno 564. Naturæ debitum solvit. Facundus quoque Hermianensis ex illorum numero Episcoporum Africae est, qui tria Capitula pertinacissime defenderunt, seque a Communionem eorum, qui illa damnaverant, separare non erubuerunt. Facundus in Exilium migrare compulsus, Tractatum composuit contra Mucienum seu Mutianum, qui adductis S. Augustini contra Donatistas verbis eum urgebat, & demonstrabat, nunquam licere, ab Ecclesia universali secedere. (*) Aliam quoque ipsius Epistolam hac super re scriptam habemus.

ibid. an. 556.
Isid. Illustr. c. 25.
Vit. ibid.

In

(*) Certa & constans omnium Sæculorum Regula fuit; nunquam licere ab Ecclesia universali secedere. Protestantes Sæculo XVI. secesserunt ab Ecclesia Romana; at nunquam eorum aliquis demonstrare potuit, aliam in illo Sæculo nisi Romanam fuisse universalem.

In Illyrico quoque Schismaticos videre erat, itemque in Gallia; imo & in Hiberniam penetraverat malum. Quo remotiores ab Oriente vivebant, eo minus, quid in Concilio V. actum fuisset, sciebant. In Illyrico Frontinus Episcopus Salonensis Constantinopolim evocatus, cum tria Capitula damnare detrectaret, in Exilium missus est Antinuum in Thebaide & in ipsius locum Petrus Episcopus Salonensis ordinatus. Elapsis octo annis Frontinus Antinoo Ancyram in Galatia migrare iussus.

Sæculum VI.
A.C. 555.

Greg. 11. ep.

36.

Vitt. an. 555.

Id. an. 563.

§. LV.

Pelagius Papa.

Postquam Sacra Sedes Vigilio defuncto vacasset mensibus tribus, electus est Pelagius Patria Romanus Filius Joannis, olim Præfecti Prætorio Vicarii. Erat Ecclesiæ Romanæ Archidiaconus, Vigili in Professione Constantinopolitana & in reditu comes. Verum fuisse, qui suspicarentur, ipsum duræ persecutionis, quam Vigilius passus fuerat, cum aliis causam extitisse, & præmaturæ mortis conscium. Hinc nullus Episcoporum eundem ordinare volebat, nisi Joannes Perugianus, & Bonus Ferentinensis cum Andrea Presbytero Ostiensi. Hi sexta Aprilis eodem anno 555. Episcopum ordinarunt. Multi vero viri Pro-

Lib. Pont.

Bbb 5 bitate,